

τις βάζειν εἰς τὴν καντζηλλαρία διὰ νὰ / φαίνονται εἰς κάθε καὶ χρόν τῆς χρείας οἱ
ὅποιοι μαρτυροῦν καὶ λέσιν ἀπάνω στὴν / ψυχὴν τοῦ καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πὼς βέ-
βαια καὶ σίγουρα τὸ ξεύρου πὼς ὁ Ἀντωνάκης / δὲν τῆς ἔδωσεν ἄσπρα μόνον τὸ
κάμασιν ἔτσι ψωματερὸν τεχνηέντως / διὰ τὸ Νταρόδον διὰ νὰ μποροῦ νὰ ἔβγουν
τὰ πράματάν τῆς ἀπὸ τοῦ Ταρόδου / τὰ χέρια καὶ εἰς τοῦτον δίνου τὴν αὐτὴν μαρ-
τυρία καὶ λέσιν πὼς σὲ ὅποιον / δικαιοτάτον κριτήριον πάγειν ὁμπρὸς τὸ ἐκεῖνο
σκριτόν νὰ μὴν ἀξίζην / ἀλλὰ νὰ εἶναι νουλάδον καὶ ἀνίσχυρον καὶ δίκαιον νὰ μὴν
ἡμπορῇ πώποτε νὰ ἔχην / ἐπειδὴν καὶ αὐτοὶν τὸ ξεύρου βέβαια καὶ σίγουρα πὼς
ἄσπρα δὲν τῆς ἤδωκε. Ὅθεν εἰς / βεβαίωσιν ἀπογράφουν κάτωθεν ἀπογράφοντας
καὶ ὁ ἴδιος ὁποῦ ἔγραψεν τὸ ἐκεῖνο / σκριτόν πὼς δὲν τῆς ἤδωκε ἄσπρα μόνο τὸ
κάμασιν ὡς ἄνωθεν.

/ — Καλλίνικος ἱερομόναχος Πολέμαρχος ἔγραψα τὸ ἐκεῖνο σκριτό καὶ μαρτυρῶ /
βέβαια πὼς ἄσπρα δὲν τῆς ἔδωσεν μονάχα τὸ ἐκάμασιν διὰ νὰ ἐβ / γάλη τὰ
πράματα ἀπὸ τοῦ Ταρόδου τὰ χέρια.

/ + Γεδεὼν ἱερομόναχος Κόκκος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν.

/ — Ἀντώνης [] μαρτυρᾷ ὡς ἄνωθεν καὶ διὰ νὰ μὴν ἡξεύρη νὰ γράψῃ [.....] /

ἐγὼ []ος Καλαβρὸς διὰ λόγου τοῦ.

Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

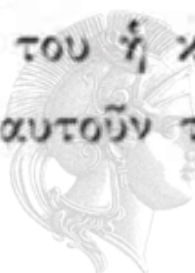
891

Προικοσύμφωνο

φ. 471^r - 472^v

/ + Φ 509

/ [+ Εἰς] τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατρ[η]ρὸς Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνεύ-
ματος καὶ τῆς ὑπερευλογημένης / [δεσ]ποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 20/ συμφωνία / [ὑπα]νδρείας καὶ πρῶτον συνοι-
κέσιον θέλουν καὶ ποιοῦσιν τὴν σήμερον τὰ κάτωθεν μέρην ἡγουν ὁ μισέρ / Τζωρ-
τζέτος Κοντοπίδης καὶ ἡ συνβίαν τοῦ κυρία Ἀννεζίνα ἔχουν κόρην ὀνόματι Φιλίππα
ὁ / πὼς σὺν Θεὸν ἅγιον νὰ ἐπάρουν γαβρόν εἰς τὴν ἑαυτὴν τοῦ θυγατέραν τὸν υἱὸν
τοῦ μισέρ Δημήτρη Μπάφου καὶ κερά Κυριακῆς Φρανκόπουλου /.../ εἰς ἄνδραν τῆς
νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν κα / θὼς ὀρίζειν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴν
ἐκκλησίαν. Οὕτως καὶ ὁ ἄνωθεν μισέρ Δημήτρης καὶ ἡ συν / βίαν τοῦ ἡ κερά Κυ-
ριακὴν θέλου τὴν αὐτὴν ἄνωθεν κερά Φιλίππα εἰς γυναῖκα τοῦ ἑαυτοῦν τοῦ / υἱοῦ

τοῦ Μιχέλη εἰς γυναῖκαν του νόμιμον καὶ εὐλογητικὴν καθὼς ὀρίζουν καὶ διακε-
 λεύουν οἱ θεῖοι καὶ / ἱεροὶν νόμοι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ
 τὰ ἐξῆς καὶ ἐν μπρώτοις τάζουν οἱ ἄ / νωθεν γονεοὶ τῶν μαιδίων τος γαμπροῦ
 καὶ νύμφης τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρί / ας Θεοτόκου καὶ τὴν
 ἐδικὴν τος καὶ εἰσὲ ὄνομα προίκας ἀρχὴν τάζειν ὁ μισέρ Τζωρτζέτος καὶ ἡ συνβίαν /
 του ἡ κυρία Ἀννεζίνα τῆς κόρης τος τῆς κερά Φιλίππας τὰ κάτωθεν γεγραμμένα
 καὶ πρῶτον / εἰκόνες τρεῖς ἡ μία τὴν Φλεβαριώτισσαν νὰ τὴν ἐορτάζην εἰς τὴν ἐνο-
 ρία μας εἰς τὸ Μέγαν Ταξιάρχην / καὶ ἡ ἕτερον ἡ ἀγία Ἐνκατερίνα καὶ ἡ ἄλλην ὁ
 δεσπότης Χριστός, ἔτιν τὸ σπῖτιν ὁποῦ ἔχειν ὁ μισέρ Τζωρτζέ / τος ἀπὸ γονικόν του
 ἀνώγιν καὶ κατώγιν ἐδικόν της ἀπὸ τὴν σήμερον μὲ μπάνκο τος καὶ μὲ τραπέζιν /
 ἔτιν κασέλες τρεῖς οἱ δύο καρένες καὶ ἡ ἄλλη φελουργία, ἀκόμη καὶ μία κασελέτα
 ἔτιν τιλά / ρια δύο γεμάτα μαλλὶ μαξελαρόμαννες ὀχτῶν γεμάτες φτερὸν σεντόνια
 ζευγάρια / ἔξε ὅλα ξοπλιαστά, κουρτοῦνες τέσσερις βαριές ἡ μία εἶναι ἀπὸ ζουμια-
 στὴν μεταξω / τήν, ἀκόμα ἓνα ζευγάριν μαζελάρι χρυσᾶν, ἀκόμη πέντε ζευγάρια
 μαζελάρι / α τὸ ἓνα ζευγάρι κοφτένον βαριά καὶ τὰ ἄλλα ἀσπρονκέντητα βαριά,
 παπλώμα / τα τρία τὸ ἓνα μεταξωτὸν πετζάττον καὶ τὰ δύο πολίτικα, πουκάμισαν
 τῆς φορεσιᾶς τῆς / δώδεκα τὰ τρία μαυρονκέντητα καὶ τὰ πέντε βαριά καὶ τὰ τέσ-
 σερα ἀλαφράν σπάλα / τα ὀχτῶν βαριά καὶ πηδιές δέκα, σκουφίς τρεῖς ἀσπρον-
 κέντητες, μπόλιες δέκα καὶ / μία μαγνία μπουστομπράτζολα ζευγάρια ὀχτῶν τὰ
 δύο ζευγάρια κόκκινα βελού / δα μὲ τὰ χρυσὰ γορδελιάσματα καὶ τὰ ἄλλα δύο
 μπλέχτινα βενέτικα καὶ τὰ τρία / μπροκάδαν καὶ τὸ ἓνα ζευγάρι ταγιαδάαν ὅλαν
 φουρνίδα, μαγέτες ἀσημένιες δεκο / κτῶν οἱ δέκα καπνισμένες μὲ μάλαμα μπουστο-
 κόλοβα ὀχτῶν, τραβέρις δέκα / στομαχικοὺς ὀχτῶν ὅλοι μπροκάδοιν κάρτζες
 ροζιές μὲ μπλεχτὰ καινούριες ζευγάρια / δύο, καμουχὰ ὀξειν ἓνα, ὀρμίζιν κόκκινο
 ἓνα καὶ καμιζόλα κόκκινη μία, κατρέφ / τες τρεῖς, καντηλιερόλυχνους δύο, φακιόλια
 δύο μὲ μπρίλες ἀργυρονδιάχρυσες φουρ / νίδα μὲ τὸ μαργαριτάριν, σκολαρίκια
 ζευγάρια δύο τὸ ἓνα ζευγάριν γάντζοι / βενέτικοιν καὶ τὸ ἄλλο ζευγάριν πολίτικα,
 χαρχάλι μαργαριταρένο ἓνα κολλαῖνες μαρ / γαριταρένες δύο ἡ μία δέκα φαναρίων
 καὶ ἡ ἄλλη μὲ ὀχτῶν δακτυλίδια μαλαμα / τένια ἑπτὰ τὸ ἓνα βουλωτῆριν καὶ τὸ
 ἄλλον κουλούριν, βελόνες ἀργυρὲς τῆς κεφαλῆς δύο / καὶ ἀλυσίδα τοῦ βουκλωμάτου
 μὲ τὴ βελόνα ἀσημένη μία καὶ κρασοβούτζια τρία. Ἀκό / μη καὶ ἓνα πεύκιν καὶ
 ἀπὸ πᾶσαν μασαρία τοῦ σπιτιοῦ ὁποῦ νὰ χρειάζεται μία νοικοκυρά. / Ἔτι πιάτα
 μαρμαρένια ντουζίνες δύο καὶ μία ντουζίνα ἀπλάδενες, ἀκόμα [] / λονμάντηλα
 πῆχες τριάνταν, εἴταν τὸ χωράφιν ὁποῦ ἔχειν εἰς τίς Ἐγγαρές λεγο[] / ρος
 ἀπὸ τὴν σήμερον μὲ τοῦτον νὰ τρώσιν τὴν νιτράδαν του μαζὶν ἕως φόρου τῆς ζωῆς
 του πο[] μ[] / τζέτου καὶ τῆς συνβίας του τῆς κερά Ἀννεζίνας καὶ ἀποθα-

νώντας τος καὶ τῶν ἐδυονῶν ὅλον ἐδικ[] / κόμην τὸ ἀποκατωθιὸν ποὺ εὐρί-
σκεται εἰς τὸ αὐτὸν χωράφιν ἀμπέλι χωράφιν ποτιστικ[] / συκογύριν ὅλο ἓνα
ἔχειν τὸ νερόν του δευτέραν καὶ παρασκευγὴν μὲ τοῦτον νὰ τρῶσιν καὶ ἀπ[-] /
τον τὸ ἐμισόν τος οἱ ἄνωθεν γονέοιν ἕως φόρουν ζωὴν τος καὶ τῶν ἐδυονῶν. Ἀκόμα
τὸ σπίτιν μὲ [τὴν] / κοπριά ὅπου ἔχειν ἀγορὰν ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Μπονάνον νὰ τρῶ-
σιν καὶ ἀπ' αὐτὴν ὅλα τος τὰ ε[] / ἕως ὅλη τος τὴν ζωὴν καὶ οἱ δύο τὸ ἀντρόυ-
νον καὶ ἀποθανώντας τος καὶ τῶν ἐδυονῶ ὅλα ἐδικά / τῆς μὲ τοῦτον τὸ σπίτιν νὰ
τῶχην ὁ μισὲρ Τζωρτζέτος νὰ κάθονται ἕως τὴ ζωὴν τος καὶ μετὰ τὸν θάνατον
[] / ἐδικόν τῆς λέγοντας καὶ τοῦτον ὁ μισὲρ Τζωρτζέτος πὼς ἔχειν πέτραν
κουβαλημένη ἐκεῖ στὸ σπίτιν μέσα [] / στὴν κοπριά καὶ ἔχειν καὶ τὸν τόπον καὶ
ἀπομείνει ἂν ἴσως καὶ ὁ γαμπρός του θέλει νὰ ἀβουθήσῃν ὅλα τ[] / μισὰν νὰ κτί-
σουν ἄλλο ἓνα σπίτιν ἐκεῖν κοντὰ / νὰ τῶχου τὰ / αὐτὰ παιδία /, εἰ δὲν καὶ δὲ θέλῃ
νὰ τοῦ ἀβουθήσῃν ἀπομείνειν καὶ ὁ μισὲρ / Τζωρτζέτος ἐλεύτερος ἀπὸ αὐτὸν τὸν
κτίσιμον. Ἀκόμα δίνει τῆς καὶ τὸ ἀμπέλι ποὺ ἔχειν εἰς τὸ Λάχνο / ἀπὸ γονικόν του
ἀπὸ τὴν σήμερον. Ἀκόμη δίνουν τῆς καὶ τὸ χωράφιν ὅπου ἔχουν εἰς τὸ μέρος στῆς
Γάταινας / τὴν σκαμιὰ ἀπὸ τὴν σήμερον. Ἀκόμα δίνουν τῆς καὶ μετρητὰν ρεάλια
πενήντα ἦτοιν νοῦμε / ρον 50. / "Ὅθεν εἰς τὰ πράγματα τὰ ἄνωθεν ὅπου τάζουν πῆς
χόρης τος νὰ εἶναι ὁ γαμπρός τος νοικοκύ / ρης νὰ βάζῃν νὰ βγάξῃν κουντουβερί-
ρους περὸν ὡς εἶπαμε νὰ ἔχῃν τὰ μισὰν τος εἰ γονέοιν ὡς / ἄνωθεν νουμενάρουμε.—
Ἀπὸ δὲν τὸ ἄλλον μέρος τάζειν καὶ ὁ μισὲρ Δημήτρης καὶ / ἡ συνβίαν του ἡ κερά
Κυριακὴ τοῦ υἱοῦν τος τοῦ Μιχέλη πρῶτον εἰχόνες τρεῖς οἱ δύο τῆς Πα / ναγίας καὶ
ἡ ἄλλη τοῦ Ἀγίου Δημητρίου καὶ νὰ ἐορτάζῃν τὴν Μισονσπορίτισσαν, ἔτιν τὰ σπί-
τια / ὅπου κάθονται τὴν σήμερον ἀνώγια κατώγια ἀποθανώντας τος ἦτοιν κασέλες
τρεῖς μπάν / κο ἓνα κυπαρισσένιος καὶ ἓνα σκάνιον καρένο καὶ μπανκάλι ἓνα, εἶτα
τὸν χωράφιν / στὰ Χαντρινὰ νὰ τὸ τρῶσιν μαζὶν ἕως τὴν ζωὴν τος ἀτρός καὶ γυναι-
κὸς καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος ὁ / λο ἐδικόν του. Ἀκόμη τὸ χωράφιν τῆς Πλάκας τὸ
σύνμπλιον τοῦ Τρανοῦ Χωραφιοῦ νὰ τὸ τρῶσιν / καὶ αὐτὸν μαζὶν καὶ μετὰ τὸν θάνα-
τόν τος ἐδικάν του. Ἀκόμη τὰ χωράφια τοῦ παπαῖ / ποὺ ἔχουν δύο πάρτες καὶ νὰ
διαλέξῃν ἀπὸ τίς δύο πάρτες νὰ πάρῃν ὅποια θέ / λει ἀπὸ τὴν σήμερον ἦτοι τὸ ἀμπέλιν
στὸ Ἀγερσανὶ τὸν σύνμπλιο ποτὲ Μάρκου Βάβουλα / καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὴν σήμερον.
Ἀκόμα τὸ ἀμπέλι στ' Ἀγγίτια μὲ τὸ περιβόλι καὶ τὸ χωράφιν / του καὶ αὐτὰν
ἀπὸ τὴν σήμερον. Ἀκόμα τὰ χωράφια τ' ἀχτιά στ' Ἀγγίτια καὶ αὐτὰν ἀπὸ / τὴν σή-
μερον ἐδικά του. Ἀκόμα τὸ ἀργαστήριν ὅπου ἔχομεν ὁμπρὸς εἰς τὴν Μπόρτα τοῦ
Για / λοῦ μὲ τοῦτον νὰ τῶχουμε μαζὶν καὶ ἀποθανώντας μου ὅλο ἐδικόν του. Ἀκόμα
δακτυλίδια / τρία τὸ ἓνα βουλωτῆριν μαλαματένιον καὶ μία κολλαῖνα μαργαριταρένια
καὶ μαγέτες / ἀργυρὲς δώδεκα καὶ μία βελόνα ἀργυρὴν τῆς κεφαλῆς καὶ ἓνα ζευ-

γάριν χωνιά ἄρ / γυρά με τήν χωνιάστραν τος, ἔτιν καμιζόλα ροζιά με τίς κουρτού-
πιζες πράσινες βε / λοῦδες καὶ μία ποδιά με τίς μέριζες καὶ πουκάμισαν κεντητὰ τέσ-
σεραν, μπόλιες / πέντε καὶ ἓνα τουλουπανόπανο ὅλες ἔξε, παπλώματα δύο τὸ ἓνα
μεταξωτὸν κίτρινο / [τὸ] ἄλλο πολίτικον σεντόνια ζευγάρια τέσσεραν τὰ τρία ξε-
χιτένια, καὶ τὸ ἄλλον κοφ / τένιο βαρὺν κουρτίνες τρεῖς ξεχιτένιες μαζελάρια
ζευγάρια τέσσεραν τὰ δύο / κονκινονκέντητα καὶ τὰ ἄλλα ξεχιτένια, τιλάριν ἓνα
καὶ μαζελαρομάννες πέντε / καὶ πευκὶ ἓνα καὶ ἓνα καμουχὰν κόκκινον, βατζέλια
δύο καὶ ἓναν κατηλιερόλυχον / τρίφτιλον, μαντήλια τρία τὸ ἓνα εἶναι τοῦ πα-
στοῦν καὶ τὰ δύο ὀρδινάρια, πετζέτες ντου / ζίνες δύο καὶ πιάταν μαρμαρένια
ντουζίνες δύο καὶ ἀπλάδενες ἔξε, ἀλατζερὸν ἓ / να κεράμνια ἔξε καὶ κατρέφτην
βενέτικον ἓνα, χαρανὶν τῆς ρακῆς φουρνίδον ἓνα / ἀπὸ τὴν σήμερον. Ἀκόμα τέτζερα
τρία πρῶτον καὶ δεῦτερον καὶ τρίτον καὶ τηγάνι ἓνα καὶ σιδε / ροστιές τρεῖς καὶ δύο
σοῦγλες, ἀγελάδες πέντε τίς τρεῖς ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ τίς δύο ἀποθα / νώντας τος,
εἶτα κρασοβούτζια τρία, ἀκόμα δίνουν του καὶ μετρητὰ ρεάλια πενήντα / ἀπὸ τὴν
σήμερον, ἀκόμην καὶ ἀπὸ ἄλλη μασαρία τοῦ νὰ χρειάζεται μία νοικοκυρὰ κἀνον /-
[τάς] τος καὶ κοντετζιόνες οἱ ἄνωθεν γονεῖν τῶν αὐτῶν παιδιῶν τος εἰ μὲν καὶ οἰκο-
νομήσῃ ἀφέν / τῆς ὁ Θεὸς καὶ κάμωσιν παιδιὰ ἐκ τῆς σαρκὸς τος νὰ εἶναι αὐτινῶν
καὶ τῶν μωριῶν τος τὰ ὅσαν / τὸς ἐτάξασιν, εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ καὶ
μείνου ἄκληροιν νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλὴν πρόξιν / μούς τος ἐδικούς καὶ νὰ μὴν
νῆμπορῇ τὰ αὐτὰ παιδιὰ ἂν ἀπὸ ριζικοῦ καὶ μείνου ἄκληροιν νὰ μὴν ἡ / μποροῦ
ἀπ' ὅ,τι τὸς ἐτάξασιν μήτε νὰ πουλήσουν μήτε νὰ χαρίσου πάρεξ νὰ δίνου πενήντα
ρε / ἄλια διὰ τὴ ψυχὴν τος, εἰ δὲ τὰ ἀποδέλοιπα νὰ τελειώνουνται ὡς ἄνωθεν. Ὅθεν
τὰ αὐτὰν μέρην / ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι βεβαιώντας τὸ παρὸν προικον-
σύμφωνον καὶ με ἀξιόν / πιστους καὶ παρακαλετοὺς μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν
ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης μαρτυρῶ. —

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς Κακαλιώρης μαρτυρῶ

/ — Μᾶρκος Φραγγόπουλος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Γεώργιος Ἀχγονάκης μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Τζωρτζέτος Κοντοπίδης καὶ ἡ συμβία μου Ἀννεζίνα βεβαιώνομεν τὸ / παρὸν

/ — Δημήτριος Μπάφος καὶ ἡ συβία του βεβαιώνουσι τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμένα

Γεωργίου / Ἀχγονάκη

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.